

Met woord en daad ben je samen gericht op hetzelfde doel!

1. Bij Feyenoord zingen ze 'geen woorden maar daden'. Wat voor iemand krijg je zelf graag op bezoek: iemand die praat of iemand die doet? Laat het maar iemand zijn die dat meeneemt wat God aan hem/haar gegeven heeft.
2. Petrus wordt de 'apostel van de hoop' genoemd. De christenen in klein-Azië hebben het niet makkelijk. Desondanks spoort hij hen aan om in zo'n niet-christelijke omgeving volledig betrokken te zijn op alles wat er in de maatschappij gebeurt. Tegelijkertijd bemoedigt hij hen, o.a. met het oog op de toekomst en het einde, de erfenis. Hij zet alles in het perspectief van het einde dat nabij is. Einde – telos – doel! In dat kader is het van het allergrootste belang dat je liefhebt. Dat bedekt tal van zonden. Petrus zelf weet er alles van (Joh.21). En bidt! Leg je leven en dat van de ander in Gods hand. In die tijd met rondreizende (o.a.) verkondigers is ook gastvrijheid een groot goed.
3. Mocht je er moe van worden, al die woorden over goede werken: je hoeft alleen maar de gaven te gebruiken die God in je heeft gelegd. je mag beheren wat van Hem is. Er zijn diverse verhalen in de Bijbel te vinden over 'rentmeesters'. Hoe sta je t.o. de afwezige Eigenaar, daar gaat het om.
4. Die gaven zijn veelsoortig maar ook goed te verdelen in twee groepen: het woord en de daad. Spreek alsof men God Zelf hoort spreken. Wees krachtig in je woordgebruik zodat de sfeer van Gods Rijk meekomt in wat je zegt. God 'neemt een risico' door van mensenwoorden gebruik te maken maar Hij 'gelooft er blijkbaar in'. Zo mag het ook zijn bij het doen: dienen vanuit de kracht die God geeft. Dat wat bij Jezus allemaal tegelijk volmaakt aanwezig is, dat is bij ons in stukjes verdeeld maar gelukkig zijn we samen één lichaam! Daarbij is de ouderling (woord) en de diaken (doen) onderdeel van het geheel.
5. Dit allemaal om de eer van God (vs.11b), om Hem nu al te laten genieten van wat Hij ziet en hoort op aarde. Als voorproef, op weg naar het einde. Doe je mee?

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, Bijbelrooster

1. 7 cadeaus voor onze gemeente. Geschikt en bereid. Feestelijk, hoopvol, bemoedigend!
2. ☺☺☺☺ voor de kinderen: sommige m . . . en st . pp . n v . nd . . g om . . derling of di . ken te zijn. An . e . e m . nn . n en een v . . . w n . m . n het o . er. Zo z . rgt G . d voor jou en mij. En we m . g . n allemaal h . lpen. D . . r is G . d bij mee. G s!
3. 'Veel christenen waren door hun vreemde gedrag tal van sociale contacten kwijtgeraakt. Dit verlies wordt meer dan gecompenseerd door de nieuwe relaties die binnen de broederschap zijn gelegd. Het bewaren en uitbouwen van die kontakten heeft de hoogste prioriteit. Voor alles is daarom in de gemeente een 'gespannen' liefde vereist: liefde met een maximale intensiteit'
4. 'Gaven zijn er in veelvoud, want God heeft een geweldig kapitaal in de kerk geïnvesteerd en ieder is geroepen zijn eigen deel van dit kapitaal naar vermogen te beheren. Niet slechts enkele bevoorrechte en vooraanstaande personen, maar alle leden van de gemeente hebben een genadegave (charisma) ontvangen uit de rijke schat van Gods genade (charis). De wens uit het begin van de brief, dat Gods genade zich zou vermenigvuldigen, lijkt reeds in vervulling te gaan: de bron van Gods genade stroomt over in de gemeente. Elke gave ontspringt uit die bron en dient tot verfrissing van alle gemeenteleden'
5. 'Wij zullen de goederen van deze wereld zodanig gebruiken dat ze ons niet ophouden bij onze pelgrimage'; 'Christus niet met brandend hart terugverwachten is de grootst mogelijke vorm van wereldgelijkvormigheid'; 'de liefde in de gemeente is de lucht waarin wij ademen, totdat Hij komt'
6. **Bijbelrooster:** zondag Joh.21:15-19; maandag rentmeesters Luc.16:1-15; dinsdag rentmeesters Luc.12:35-48; woensdag 'op weg naar het doel': 2Pet.3 (11.14) + Hebr.1:2 + 1Joh.2:18; donderdag Luc.21:29-36; vrijdag 'liefde bedekt' Mat.18:12-35 + Spr.10:12; zaterdag 'liefde bedekt' Ps.32 (1) + Jak.5:20 + 1Cor.13:4-7. Liefhebbers: 1 en 2 Petrus; 'woorden als van God': Hand.7:38; charismata: Rom.12:6-8; 1Cor.12:4-11

Ps42:1,5; 1Pt.4:7-11; OLB106; Opw378; 'Ik zal er zijn'; Gk131:1,3,4; Gk162:1,3

Met woord en daad ben je samen gericht op hetzelfde doel!

Blok 1. Vroeger woonde ik in Kralingseveer, daar ben ik opgegroeid.
Een wijk van Rotterdam, vlakbij de Brieenoordbrug.
Ik denk dat tie officieel Van Brieenoordbrug heet maar dat zei je niet.
En aan de overkant van de Maas lag de Kuip, de 'voetbaltempel' van Feyenoord.
Als de wind goed stond en als Feyenoord scoorde konden wij dat horen. Wat een publiek, wat een fans!
En maar zingen 'hand in hand, de kameraden, hand in hand voor Feyenoord 1. Geen woorden maar daden, leve Feyenoord 1'.
Niemand begreep waarom ik fan was van Ajax. Ik weet het zelf ook niet precies.
Ik vermoed o.a. vanwege Crujff.
Uit betrouwbare bron heb ik vernomen dat dit lied bij Feyenoord nog steeds gezongen wordt.
En de Rotterdammer wil graag, als onderscheid t.o.v. de Amsterdammer, graag duidelijk maken dat zij hard werken. Al dat gepraat! Niet maar poetsen.., is ook zo'n uitdrukking.

Soms proef ik dat ook wel eens bij mensen.
Al dat gepraat, laat ze gewoon maar eens wat doen.
En andersom: geen idee wat er van binnen bij hem of haar omgaat, want zij/hij praat niet.

Wij ontvangen vandaag cadeaus van God om onze gemeente mooier te maken.
Vandaag zes en na de zomer nog een zevende.
Wat voor iemand zou je graag op bezoek willen krijgen?
Wat is je ervaring van de afgelopen tijd, misschien al tientallen jaren?
Zou je eens willen terugdenken aan een ontmoeting waarbij je dacht: dat was een fijn bezoek?
De een praat meer, de ander doet meer.
Vrij algemeen wordt tegenwoordig gesteld dat het van groot belang is dat iemand luistert. Probeert zijn oordeel op te schorten en onbevangen op zich af te laten komen wat de ander wil delen.
Ik hoop dat de nieuwe (en oude) ambtsdragers zo willen omgaan met zichzelf en de ander.
Maar ook dat ze mogen geven en inzetten wat ze van God voor onderweg hebben meegekregen. Doen wat goed bij je past, dat is het mooiste.
Petrus geeft hierbij ook nog een prachtig plaatje, hier in hs.4

Blok 2. Die twee kleine briefjes van Petrus, zo ongeveer aan het einde van de Bijbel. Fascinerend! Petrus, een van de grootsten uit de Bijbel en voor mijn gevoel zijn zijn briefjes niet zo heel bekend.
Wij zijn vooral thuis in de evangeliën en in de brieven van Paulus.
Vandaag een mooi moment om Petrus en zijn schrijven beter in beeld te krijgen.
Petrus wordt wel de 'apostel van de hoop' genoemd.
Zeker in deze twee brieven ontdek je dat, als hij schrijft naar christenen die het niet zo makkelijk hebben.
Het zijn 'verstrooide christenen' in klein-Azië. 'Uitverkoren vreemdelingen en bijwoners'.
Mensen die vaak als tweederangs worden behandeld, en die vanwege het feit dat ze in Jezus zijn gaan geloven, vaak in een sociaal isolement terecht kwamen.
Het valt op dat Petrus de mensen niet oproept om zich terug te trekken.

Om de mede-christenen op te zoeken en om het samen goed te hebben en vol te houden. Nee, Petrus roept op om je plek in te nemen in de samenleving. In dit verband is 1Petrus 2,9 veelzeggend: 'Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninkrijk van priesters, een heilige natie, een volk dat God zich verworven heeft om de grote daden te verkondigen van hem die u uit de duisternis heeft geroepen naar zijn wonderbaarlijke licht'.

Niet bepaald 'teruggetrokken taal', vind je ook niet?

Maar daarnaast is er in de briefjes van Petrus ook een andere toonsoort te ontdekken. Die van hoop, die van bemoediging.

Want al met al hadden deze jonge christenen het niet makkelijk.

En hij bemoedigt hen ook met zicht op de toekomst.

Hij heeft het over de onvergankelijke erfenis die op hen ligt te wachten.

Direct al in hs.1 begint hij daarover.

'Er wacht jullie in de hemel een onvergankelijke erfenis die nooit verwelkt'.

En: 'U ziet de redding tegemoet die aan het einde van de tijd zeker geopenbaard zal worden'.

Het einde dat komt gebruikt Petrus positief.

Wat vind je daar zelf van? Heb je het wel eens over het einde?

Denk je er wel eens over na? Moet het er vaker over gaan?

Wij denken bij ouder worden vaak aan het sterven en de aftakeling.

Ja, begrijpelijk, maar het is ook goed om het mooie te benoemen waar Petrus het over heeft.

Hier in ons bijbelgedeelte zet Petrus de dingen zelfs in het perspectief van het einde. Het einde van alles is nabij!

De stip op de horizon. De piketpaaltjes. De droom, het uitgangspunt, de focus...: het einde!

En einde is hier niet alleen bedoeld als een soort tijdsaanduiding.

Nee, dit woord is in het Grieks Telos en in Telos zit ook heel erg het woord Doel.

Het gaat niet zomaar naar een of ander einde maar het gaat allemaal naar het doel.

Op weg naar hoe alles bedoeld is.

Zoals Jezus aan het einde van zijn leven aan het kruis zei: het is volbracht.

Daarmee bedoelt de Here Jezus niet alleen maar dat er een bepaalde periode is afgerond maar dat het doel is bereikt!

En ook Petrus wil dat dit helder voor ogen blijft staan.

Laat je niet door van alles en nog wat afleiden maar wees bezig met bidden en liefhebben. Over kern gesproken!

Stel je voor dat wij ons dat allemaal voornemen vanmorgen!

Nee, niet alleen de ambtsdragers. Wij allemaal.

Dat je bidt. Dat je leeft met God en met Hem een levende omgang hebt.

Dat je niet per se alleen bij de maaltijden bidt maar gewoon wanneer er iets gebeurt.

Waar Hij als de Aanwezige dichtbij je is en voor jou het deurtje naar Hem heel makkelijk opengaat. Zoals steeds bij deze verzen kun je heel goed denken aan de Here Jezus.

Wat had Hij het vaak druk, wat deed Hij veel maar Hij trok zich graag terug om met zijn Vader te delen wat Hem bezig hield.

Omdat het in dit gedeelte heel erg gaat over elkaar en samen kan ik me voorstellen dat Petrus ook bedoelt dat je samen mag en kan bidden.

Onze gebedscultuur is sterk, denk ik, als het gaat om de maaltijden en de gebeden door de ambtsdragers. Of dat eerste nog steeds zo is kun je het beste zelf beantwoorden. En? Vraag jij het wel eens 'zullen we er dan nu samen voor bidden'??

Doe jij dat makkelijk? Zouden we elkaar hierin nog verder kunnen helpen?

Om Vader groot te maken en te eren en Hem erbij te roepen om troost.

Zo'n leven leidt tot liefdevolle aanwezigheid.
De gevende, dienende agapè-liefde, die zo uitgaat naar de ander.
Heb lief! Dat bedekt tal van zonden.
Dat betekent niet dat het in een liefdevolle setting nooit meer zal gaan over dat wat misging.
Nee, maar altijd in het besef dat je daarin naast elkaar staat.
Dat het jou of mij ook had kunnen overkomen.
En dat er voor iedereen weer een weg terug is. Dat je overnieuw mag beginnen.
Je kunt bij 1Corinthe 13 in de leer over hoe mooi het is als het klimaat waarin je omgaat met elkaar liefdevol is.
Liefde vergeeft, liefde geneest.
De mantel der liefde is wijd genoeg om veel te kunnen bedekken.
Er kan gebeden worden om vergeving en gedankt voor wat goed ging.
Petrus zelf weet dit allemaal ook heel goed.
Wat was het erg, hoe hij zich gedroeg vlak voor het sterven van Jezus.
Wat vond hij het verschrikkelijk toen de haan kraaide en hij besepte zijn Meester verloochend te hebben.
Hoe ingewikkeld vond hij het (Joh.21) toen Jezus hem vroeg of hij van Jezus hield.
En dat hij de schapen mocht gaan weiden toen hij 'ja' zei.
We gaan gewoon weer verder. Je mag gewoon weer dienen, op weg naar het doel.

Een ander aspect waar in dit gedeelte op gewezen wordt is de gastvrijheid.
In een tijd van rondreizende apostelen en verkondigers.
In een tijd van ontworteling t.o.v. de oude sociale structuur is het van groot belang dat je welkom bent bij een ander.
En dat mensen met een groot huis dit beschikbaar stellen voor bijv. samenkomsten.
Geweldig toch, als je je welkom voelt?!?!

Blok 3. Het kan zijn dat je bij jezelf langzamerhand een vermoeid gevoel ontdekt.
Wel mooi allemaal maar wie krijgt dat voor elkaar?
Hoe voorkom je dat je hier doodmoe van wordt?
Nou, dat kan! Want ik hoor Petrus zeggen dat dit allemaal gaven van God Zelf zijn die Hij graag wil geven aan ons.
We hoeven niet zwaar bezig om onszelf te ontwikkelen maar we mogen uitpakken wat God ons cadeau heeft gegeven.
Met een bekend woord uit de Bijbel: wij zijn RENTMEESTERS.
In deze vertaling 'goede beheerders'.
In de Bijbel gaat het regelmatig over rentmeesters.
In gelijkenissen gaat het er dan over dat de baas, of de eigenaar of de koning weg gaat naar een ver land en zijn bezit of zijn geld of zijn wijngaard overdraagt aan zijn knechten.
En bij terugkeer kijkt hij dan of er goed mee omgegaan is.
Er zijn hele goeie rentmeesters bij die vol liefde voor de eigenaar aan de slag zijn gegaan.
Er zijn er ook die hebben gekozen voor de 'luie variant' met een smoes over 'u bent streng' en die het erbij hebben laten zitten.
Kernvraag is 'hoe ga je om met dat wat God aan je gegeven heeft nadat Hij weg is gegaan en voordat Hij terugkomt'.
Oftewel: hoe sta je t.o. de Eigenaar? Daar gaat het om!
Dus vandaag, in deze fase, tussen Hemelvaart en Wederkomst.
Hij geeft aan de gemeente van alles en wordt hier ook mee gewerkt.
Daar hoeft je niet moe van te worden want God weet wat wij nodig hebben en Hij geeft het royaal.

Blok 4. Die gaven van God zijn veelsoortig.

Dat past bij de veelsoortigheid van de mensen en bij de creativiteit van God.

Tegelijkertijd zou je die gaven ook wel kunnen onderverdelen in een soort tweedeling.

Gaven die te maken hebben met het woord en gaven die te maken hebben met dienen.

In vs.11 kom je ze op die manier ook tegen.

'Voert u het woord, laat dan Gods woorden doorklinken in wat u zegt'.

Boeiende woorden, vind ik.

Voert u het woord. Spreek je, laat het zijn alsof je God Zelf hoort spreken.

Ja, dat geldt ook voor de verkondiger als hij preekt.

Voor mij nu.

Maar het geldt voor ons allen.

Dat betekent volgens mij niet dat je om de andere zin een Bijbeltekst gebruikt.

Maar wel krachtig zijn in je woordgebruik. Dat de sfeer van Gods Rijk meekomt in wat je zegt. Dat je proeft dat je samen wilt leven voor de Heer.

Dat je merkt uit welke bron je put.

Iemand spreekt en je herkent de stem van de Goede Herder.

Ook in het gewone huis-, tuin- en keukengebeuren.

Hier hoor je iemand aan het woord die zelf met God wandelt.

Tsja.... wij hebben hier allemaal al heel wat gezegd tegen andere mensen en je hebt ook al heel wat in je leven gehoord en aangehoord van anderen, ambtsdragers en niet-ambtsdragers.

Je hebt er heel wat herinneringen aan, mooie en ook minder fraaie.

Soms waren het prachtige woorden, water voor een dorstige ziel.

Soms was het zo erg dat je iemand wegstuurde of dat niet durfde maar wel dacht.

Om het wat onbeschermd te zeggen: wat neemt God een risico door mensen te laten praten. Tegelijkertijd mogen wij het ombuigen naar een uitnodiging en uitdaging want God durft het Zelf blijikbaar ook aan.

En bij het dienen gaat het eigenlijk om hetzelfde.

Wees op zo'n manier dienstbaar dat het is alsof God Zelf helpt.

'Ik wil jou van harte dienen en als Christus voor je zijn'.

(nog maar een keer: niet zozeer als het gaat om het sterven aan het kruis maar om de manier waarop Hij bijv. de voeten wast van zijn discipelen, als niemand van hen dat wil doen).

Leef zo dat de kracht van Gods Geest door je heen kan werken.

Dat je niet helpt om gezien te worden.

Dat je niet helpt omdat 'toch iemand het moet doen'.

Maar dat je helpt omdat je liefdevolle hart de kwetsbaarheid van de ander ziet.

Zo spreken en zo dienen. Dat is Jezus in eigen Persoon.

We mogen navolgen. En beseffen dat wij dat nooit allemaal zo krijgen zoals Hij dat had.

Maar wel dat we dat wat we gekregen hebben, mogen inzetten.

De een meer een doener, de ander met 'een woord gesproken op zijn tijd'.

Maar nooit het een zonder het ander en vergeet vooral beiden niet om goed en allereerst te luisteren!

En omdat we bij elkaar horen en samen één lichaam zijn kunnen we aanvullend werken en leven met elkaar.

En dan zijn de ouderling en de diaken mensen die uit die gemeente komen.

En we hebben met elkaar bij die ander wat gezien en/of wat gehoord.

Die mogen meehelpen. Kijken of iedereen gezien wordt.

Opletten of iedereen zijn ontvangen gave ook in wil zetten.

Zo, samen met elkaar, zijn we gericht op God, op elkaar en uiteindelijk op het doel!

Blok 5. Petrus voegt aan het einde van deze verzen nog iets moois toe.

Je zou jezelf kunnen afvragen waarom we met z'n allen ons hier zo druk om zouden moeten maken. Petrus maakt duidelijk dat je dit mag doen tot Gods eer.

Om je God en Vader groot te maken.

Door Hem te laten genieten van wat Hij in ons heeft gelegd.

'Geschapen om de weg te gaan van de goede werken die God heeft mogelijk gemaakt', lezen we in Ef.2:10.

Te genieten van zijn mooie schepping waar mensen liefdevol en dienstbaar met elkaar omgaan en het goede zoeken voor iedereen.

Zo, samen op weg naar het einddoel. Als het hier goed gaat is dat een voorzichtig voorproefje van wat komen gaat. Doe je mee? Amen